

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresol

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Ianuarie v. 1892

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnăre atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung*).

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonati vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în care li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Înainte conferenței naționale.

Convocarea conferenței naționale pe 8/20 Ianuarie a produs între alegătorii români din toată țeara o viuă mișcare. În toate comitatele locuite de Români se fac pregătirile necesare pentru ținerea de adunări electorale, în care fără îndoială se va discuta situațiunea politică și alegătorii vor designa bărbați, care vor avea să-i reprezente la conferența din Sibiu. În toate părțile s'a simțit deci trebuința pentru întrunirea acestei conferențe.

Deși au trecut numai patru săptămâni de zile de când reprezentanții alegătorilor români au fost întruniți tot aici la Sibiu, totuși noua lor întrunire e reclamată în mod imperativ prin situațiune.

Glăsurul poporului român persecutat și asuprit a isbutit de astă dată să treacă departe peste hotarele patriei noastre, și a aflat în toată lumea civilisată un viu răsunet. Frații noștri din regatul României au ținut de datorința lor a ne veni în ajutor și a face și ei un călduros apel la lumea civilisată în numele

principiului umanității, expunând într'un memoriu, edat de tinerimea universitară, situațiunea precară, în care ne aflăm. Acest pas al fraților noștri de dincolo a fost urmat de altul nu mai puțin însemnat: La 24 Ianuarie 1891 s'a inaugurat la Bucuresci „Liga pentru unitatea culturală a tuturor Românilor“.

Chiar și numai aceste evenimente petrecute într'un scurt interval de timp erau suficiente pentru a privi situațiunea noastră politică dintr'un nou și mai larg punct de vedere.

Dar' de altă parte în timpul de patru săptămâni ce ne desparte de ultima noastră conferență, politica maghiară a dat nouă și eclatante dovezi, că nu voiesc să-și lăseze seama nici de dreptele pretensiuni ale poporului român, nici de opiniunea publică manifestată prin presa europeană în favorul cauzei române. Actualul guvern maghiar, care, precum se susține, primește misiunea specială de a afla un *modus vivendi* cu naționalitățile, a fost împins în urmă prin șovinismul fără margini al politicii maghiare la crearea faimoaselor *kisdédv-ur*, una dintre cele mai puternice verigi în lanțul maghiarizării popoarelor nemaghiare din patrie. Poporul român n'a rămas dator cu răspunsul său la această nouă și neomească măsură de maghiarizare: El a protestat în forma cea mai hotărâtă prin treizeci și una de adunări imposante contra ei.

Însă și rindurile luptătorilor partidului nostru național-român au fost în acest restimp încâlțate alterate. Nu simțim trebuința de a scoate astăzi îndeosebi la iveală cele ce s'au petrecut în sinul comitetului dirigent al partidului prin pășirea și atitudinea politică a dlui Vincențiu Babeș, care ocupa prezidenția aceluși comitet, ci ne mărginim a constata, că președintele partidului a ajuns în situațiunea de a fi atacat în mod foarte aspru de o parte însemnată a presei române de dincolo; același președinte al partidului a manifestat în public vederi politice, care nu se aflau nici-decât în consonanță cu spiritul programului partidului și de-a dreptul în opoziție cu simțimentele poporului român. Prin revocarea și „explicarea“ acestor manifestațiuni și vederi ale președintelui, comitetul central al partidului, — ce e drept, — a oprit de-

curgerea procesului de demoralizare politică, dar n'a putut vindeca răul produs.

Într'această situațiunea parlamentară la Budapesta a devenit tot mai dificilă și guvernul în sfârșit s'a văcut nevoit a dizolva parlamentul. În fața noilor alegeri alegătorii români au devenit foarte căutați de diferiți corteși ai partidelor maghiare, care poartă ele între ele o luptă electorală foarte crâncenă.

Și pe terenul politicii externe multe s'au schimbat dela 28 Octombrie 1890. Retrăgerea lui Bismarck n'a fost un fapt, care — precum se asigura pe atunci — n'are să schimbe întru nimic „cursul cel vechiu“. Dilele dela Kronstadt, trecerea Țarului prin Germania fără a se întâlni cu împăratul Germaniei, călătoria regelui României la Monza și primirea lui neobișnuit de splendidă la Berlin, tracterile comerciale între puterile mari din Europa centrală, modul cum s'au deslegat crizele guvernamentale la Bucuresci și întrederea regelui României cu Moarșul nostru la Budapesta, sunt evenimente, care denotă un „nou curs“ al politicii.

În această situațiune serioasă ne găsește conferența noastră națională.

Nu ne îndoiim, că bărbații de încredere trimiși de poporul român aici la Sibiu, vor ține seamă de toate împrejurările în care ne aflăm, și vor săi deee politicele noastre în viitor direcțiunea sănătoasă, care se ne apropie din ce în ce mai mult de realizarea dreptelor aspirațiuni ale poporului român.

Alegerile. Organul guvernamental „Hermannstädter Zeitung“ de astăzi serie următoarele: „O schimbare importantă se săvârșește tocmai în toată țara șasească Fundul-regiu. Comitetul cercual Sibiu-Cristian a proclamat la 6 Ian. a. e. alăturarea sa la partidul guvernamental și își va trimite deputații eșii din alegerile viitoare în partidul guvernamental. Același lucru se va întâmpla la Brașov și în alte cercuri. Noi, care totdeauna am stat pe partea partidului guvernamental, salutăm cu bucurie pe cei nou intrați și exprimăm dorința ca să ne succedă în toate privințele prin luptă și năzuință comună a promova în aceste timpuri serioase interesele spirituale și morale ale poporului nostru. În acest înțeles un

cordial bine ați venit conaționalilor noștri!“ (Conaționalii dlui Békessy-Friedmann?)

Programul lui Apponyi. Partidul național maghiar și-a publicat programul electoral, care este foarte lung și umflat, dar în fond nu conține mai nimic, ci numai fraze și ear' fraze. Pentru noi sunt de interes următoarele pasaje: „Voim o politică națională pe baza transacției dela 1867; voim continuarea politicii lui Francisc Deák“. De altă parte însă șeful partidului merge la adunările culturale-egyletului și se face apostolul maghiarizării și al „unității“ culturale, care nu stau nici în transacția dela 1867, nici în politica lui Deák. La alt loc programul dă: „Ținem de un postulat al libertății, ca fiecare cetățean al țării să-și poată folosi și desvolta în libertate limba maternă și cultura în cadrul unității statului. Sub unitatea națională ungurească nu înțelegem maghiarizarea cu forță, ci unitatea politică a națiunii, care nu face deosebire între cetățenii de diferite limbi, nici în privința drepturilor, nici în privința doriștelor și nu poate accepta naționalitățile ca grupe de drept public. Însă lăfăirea cunoștinței limbii maghiare o ținem necesară, pentru-ca inteligența nemaghiară să-și iee partea din serviciul de stat, și astfel cu atât mai mult să se alieșcă de stat; cu deosebire însă ca mijloc de unire socială, fără de care unitatea politică rămâne numai formă“. Mai plin de contradicții nu s'ar putea susține și declina totodată politica de maghiarizare. E grozav de greu a da unei cauze nedrepte nimbul dreptății! Mai bine ar fi dăis contele A. Apponyi: *Wir wollen die Republik mit dem Grossherzog an der Spitze!* La alt loc programul pledează pentru *teritorul vamal separat*, probabil drept dovadă, că apponyiștii țin la transacție și la monarhie. Mai trebuiau să mai ceară numai armată separată, și diplomație separată, apoi era perfectă monarhia.

Calătoria regelui Carol. „Tems“ din Paris scrie, că în întâlnirea regelui Carol al României cu împăratul Francisc Iosif este a se vedea stabilirea raportului României către vecini, care va fi neutralitate cu înclinare deosebită spre împărățiile aliate. Valoarea și efectul acestei întâlniri zace acolo, că manifestațiunea s'a întâmplat scurtă vreme după numirea ministrului Catargiu-Carp.

Un interview la dl Tache Ionescu. Ministrul de culte al României, dl Tache Ionescu, care de present se află în Viena, a avut, precum ni-a anunțat și telegrama noastră de ieri, o întrevorbire cu un redactor dela diarul oficios austriac „Presse“. Dl Tache Ionescu a făcut acestuia următoarele declarațiuni: La formarea actualului cabinet Catargiu-Carp s'au pus singurele două condițiuni, ca să fie numai un partid guvernamental și minoritatea să se supună majorității. Pe această basă s'au dat jumishtiilor în noul cabinet. Ce se ține de alegeri, nu s'a statorit nimica în privința numărului alegerilor. Despre situația externă a dăis dl Ionescu: În cas de evenimente extraordinare, precum și în cazul unui răboiu vor dispăre toate deosebirile de partid. Atunci va ajunge la cărmă un cabinet compus din toate partidele. Altom cestiunea politicii externe peste tot nu este element, care se desparte partidele. Nu este probabil, că cabinetul va fi combătut de adversarii sei pentru politica externă. Mai departe dl Ionescu a accentuat, că în toată țeara nu există simpatii pentru Rusia și că este greșeală a presupune un partid rusofil. Există, adevărat, oameni, care au creșut în puterea colosală a Rusiei și au ținut mai mult sau mai puțin cont de pericolele ce rezultă de acolo. Dar' rusofil nu este nimenea în țeară. Înainte de toate țeara voiesce pace, dar' dacă va fi silită la răboiu, apoi va fi la locul său. Fortificațiile pe linia Focșani-Galați sunt terminate și forturile sunt înarmate. Bucurescii vor deveni încă în decursul anului acestuia unul dintre cele mai tari locuri întărite. Cupolele cuirasate de acolo sunt deja înarmate.

Întruniri electorale.

Convocare.

Domnii alegători din orașul Sibiu, precum și din cercul de alegere Cisnădie, aparținători la partidul național român sunt rugați a se întruni Mercuri în 1/13 Ianuarie 1892, 3 ore d. am., în sala dela „Gesellschaftshaus“.

Ordinea de zi:

1. Alegerea de delegați pentru conferența electorală.
2. Constituirea comitetului cercual.

Sibiu, 9 Ianuarie 1892.

Dr. A. Brote.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Anacreontice.

de
George Murnu.

I.

Sub umbra vițelor....

Sub umbra vițelor s'ascunde
Crescând un strugurel frumos;
Sub vârl străvârlu asemeni
Un sin rotund și voluptos.

La ce-i merit frumosul strugur,
La ce-i merit frumosul sin?
Meniși sunt ambii să ne 'mbete,
Unul cu-amor, cellalt cu viu.

II.

Să scie dar'....

Să scie dar' tot omul,
Că-n trailu meu pribeag
Avutu-l'am păharul
Prieten cel mai drag.

Murind, la cap 'mi-l puneți,
Să scie toți că el
'Mi-a fost chiar pân la moarte
Prietenul fidel.

III.

Bachus.

Și Joe, domn peste Olimp,
Adorător de fete tinere,
Se spune că-n străvechiul timp
Era 'ndrăgît de sfânta Vineri,

Și-umbla bătut d'amor și gând....
Deodată vesel Bachus vine,
Îi dă păharul spumegând
Și-i dăce: „Bea și-ți-a fi bine“.

Și Joe beat i-a dăis: „Să-mi porți
De-acuma vecinica splendoare....“
Și ați, când deii toți sunt morți,
Un Bachus singur nu mai moare!

Ângerul.

Singur cu ochii fixați asupra ușii el stă
nemiscat, pierdut în gânduri. Ușa nu se deschide
ca altă dată pe vremea asta, arătând
capete de ângeri mici cu fețe rumene și cu
ochii dulci schinteitori... Nici mersul ușor
și mlădios al femeii adorate nu-l face să tresară,
ca de atâtea-ori... E singur omul, și
pustie casa, unde numai cu un an înainte
cu câtă bucurie se așteptase Crăciunul!

Ea s'a dus... De ce s'a dus?

De ce i-a luat copiii? Și copiii! Bucuria
cea mai frumoasă a lui?...

Virgică abia începuse să spună „tată“,
ear' Ionel peste opt zile împlinise patru ani-șori.
Cât erau de drăguși amândoi! Cum îl cuprindeau
de gât, cum băteau din palme, când el îi ridica în sus!

Și ea, acest demon de femeie l-a despărțit de ei!

Ah! câtă ură în sufletul lui pentru dînsa.
Tinără, frumoasă și egoistă nu putu să-și ierte
o greșeală, o singură vină, care poate nici nu era
a lui!...

O luase de dragoste. Nici ea nu ți-nuse
la nime în lume ca la dînsul.

Cu toate aste l-a părăsit.

Chiar ați se împlinesce anul. Ciasornicul
de pe pârte sunase șese.

Stătuseră de vorbă, când ea deodată
cuprîndu-l de gât, își lipi buzele de obrazii
lui bărbos, apoi alergă veselă să aprindă
luminările pomului, pregătit pentru mititei ei
adorati.

În mijlocul salonului se opri. Servitoarea
se apropiă de dînsa și-i spuse ceva.
Ea dete din cap și-i dăse:

— Las-o să intre!

În prag apără o fată tinăre, îmbrăcată
în negru. Ținea o scrisoare în mână. Timidă,
emoționată, nu putu scoate nici o vorbă.

— Pe cine cauți, dragă? o întrebă ea.

— Domnul Valerian, judecător, îngână
copila.

— Sunt eu, dăse el, luându-i scrisoarea.

O desfăcu, aruncând ochii, odată, de
două-ori, asupra fetiței, ceti.

Nevasta sa băgă de seamă, că albise la
față, și scrisoarea tremura în mână lui.

Când isprăvi, rămase încrămențit pe locul
unde stătuse. Numai ochii și-i mișca mecanicesc,
toată ființa lui părea absorbită de un gând
adînc, greu, cu care se lupta ea înecat.

— Ce este? întrebă femeia sa, spăriată
prîndu-l de mână.

Pe fața lui trecu o rață.

— Vine, și-ți voi spune, dăse luând-o
de braț.

Soții dispărură în camera de alături.

*

Fetița rămase uimită singură. Nu înțelese
nimic de scena ce se petrecuse înaintea
ochilor ei. Atențiunea ei era prinsă de frumusețea
salonului bogat și luminos. Pomul de brad
din mijlocul odăii era splendid, încărcat

cu tot felul de jucării și nimicuri strălucitoare,
care îi luau vederea. Aerul cald și parfumat
îi ameția capul. Nici-odată nu văduse o casă
așa de frumoasă.

De ce a trimis-o mamă-sa aici? Cine erau
acești oameni, și de ce primirea ciudată
pe care i-o făceau?

Toate aceste înecau gândirea biete fete.
Auzind din odaia de alături risete și voci
vesele de copii, scoase un suspin adînc.

Ah! cât de săracă fusese copilăria ei! Singură,
vechină singură, cu mama ei tristă, bolnavă,
care plîngea mereu, trecură zilele ei de pruncie
și sîrbătorile ei de Crăciun.

Nici-odată nu primise un dar, nici-odată
nu avusese o jucărie de copil.

— E bine dacă avem ce mânca, obicei
nuia mamă-sa să dăce.

Și ea nu mai cerea nimic.

Acum, în sfârșit, era fată mare, când mergea
pe stradă lumea se uita după dînsa, căci
pletele ei blonde erau lungi și frumoase
lăsate pe spate până la mijlocul genunchilor.
Prinse sus nu le-ar fi putut purta. Dar' ea
mergea iute, jenată pe stradă, căci rochia
era scurtă, nădătită și spălăcită de veche ce era.

Astăzi pentru întâia-odă mamă-sa îi cumpărase
rochie nouă. Ar fi fost pentru ea întâia
bucurie de Crăciun, dacă rochia n'ar fi fost
neagră. De ce tocmai neagră?

— Ca să mă jelesc cu ea! I-a dăis
mamă-sa.

Așa e de mistică, ciudată mama ei!

A oi i-a dat o scrisoare și a trimis-o aici.
Ea aștepta.

Din camera vecină se auți deodată un
țipet, apoi un plâns sfîșietor.

O altă voce blîndă, și care tremura, în-
gâna vorbe de mîngăiere.

— Eleno, fii cuminte, nici nu te cunoșteam
atunci... Eram tinăr, student încă, ședeam
la ea, o vedușă... Dragă, iartă, primesc
copila.

Ea zăcea cu fața astupată în perinile
canapelei și plîngea viforos.

— Nu pot! răspunse, ridicându-se deodată
dreaptă, cu fața înroșită și cu ochii schinteitori.
Dacă tu nu ții mai mult la mine, la cîntea
casei tale și la copiii tăi, decât la toate
aventurile tale de flăcău...!

— Dar', dragă, te rog înțelege, nu mă
face nebun de desperare! E și ea copilul
meu, sângele meu, n'o pot vedea pierdută pe
drumuri, vîndută poate...!

— Atunci totul s'a sfîrșit între noi! dăse
ea mîndră, mlădiindu-și corpul subțire și
fluturându-și batista udă de lacrimi în vînt. Eu
mă duc cu băieții mei, și tu adună-ți aci pe
toți bastardiții tăi...!

El se încruntă, eși afară, trîntind ușa
cu bruschetă.

Ce avea să facă?

...

Fetița străină era tot în salon încă.
Stătea în picioare răzîmată puțin de spatele
unui scaun, aproape de pom, pe care îl tot
admira încă.

O femeie bătrână, ceva servitoare, se
apropiă de dînsa. Ea tresări. Dar' nu, bătrâna
nu venise pentru ea, aduse o ladă mare, în
care grămădise toate jucăriile de pe pom
și le scoase afară, bombănind și aruncînd
priviri ucigătoare asupra ei.

Copiii erau învîlțiți în glugi și îmbrăcați
cu șoșoni. Mama lor le spusese plîngînd, că
la bunica îi așteaptă Crăciunul.

Peste un sfert de cîas era gol și liniște
în casă.

Convocare.

P. t. domni alegători dietali români din cercul S-Sebeșului se convoacă la o adunare, ce se va ține în 2/14 Ianuarie a. c., la 2 oare p. m. în sala la „Leul de aur” din loc.

Obiectele:

1. Alegerea a doi delegați la conferința națională din Sibiu.
 2. Alegerea comitetului cercului electoral.
 3. Curenții.
- S-Sebeș, 7 Ianuarie n. 1892.

Comitetul cercului electoral:

I. Droc,
președ.

Murșan,
notar.

Convocare.

Subscriși au onoare a invita pe toți alegătorii români din cercul electoral al Hunedoarei la o conferință electorală, care se va ține Joi în 14 Ianuarie st. n. 1892 la 10 oare înainte de amiază în hotelul „Glasbrenner” din Hunedoara. La ordinea zilei va fi alegerea a doi delegați pentru conferința generală convocată la Sibiu.

Hunedoara, 8 Ianuarie st. n. 1892.

Ioan Pop,
protopop gr.-catolic.

Nicolae Muntean. *Nicolae Stoichița.*

Convocare.

Basați pe împuternicirea primită dela comitetul central convocăm pe toți alegătorii români din comitatul Târnavei-mari, cerc. elect. Cohal, Sighisoara, Agnita și Mediaș, la conferința electorală, care se va ține Joi în 14 Ianuarie a. c. st. n. la 1 oară d. a. în hotelul „Strugurele de aur” în Mediaș, având de obiecte:

1. Eventuala reconstituire a clubului electoral.
2. Alegerea a câte 2 delegați pentru fiecare cerc electoral la conferința generală, care se va ține în decursul lunii acesteia în Sibiu.

Mediaș, 6 Ianuarie st. n. 1892.

Ioan Moldovan, *Dionis. Roman,*
protopop c. adv.

Convocare.

Alegătorii români din cercul electoral al Hațegului îndreptățiți la alegere de deputați dietali sunt invitați a se înfrința pe 16 Ianuarie st. n. 1892 la 10 oare antemeridiane aci în Hațeg, spre a alege 2 delegați pentru conferința generală a alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, ce se va ține la Sibiu în cel mai scurt timp. Cu această ocaziune se vor desbata și eventuale propuneri.

Hațeg, în 7 Ianuarie st. n. 1892.

Din încrederea mai multor amici de principii.

Ioan Ianza, *M. Bontescu.*
vicepreșed.

Convocare.

Alegătorii români din cercul electoral Trescău-Câmpeni sunt rugați a se prezenta la adunarea generală ce se va ține în 14 Ianuarie st. n. a. c. la 11 oare a. m. în Câmpeni la „Hotelul-mare”.

Obiectele:

1. Deschiderea.
 2. Alegerea delegaților pentru conferința națională ce se va ține în Sibiu.
 3. Constituirea clubului electoral.
- Câmpeni, 7 Ianuarie 1892.

Romul Furdui. *Dr. Basiliu Preda,*
preș.

Ioan Motora,
notar.

Convocare.

Alegătorii români din cercul electoral Zelahan prin asta sunt conchetați și pe calea publicității a se întruni la conferința ce se va ține în comuna Stirci, localitatea școlăiei, la 14 Ianuarie 1892 oarele 11 antemeridiane.

Obiectele conferinței: Alegerea delegaților necesari pentru marea conferință din Sibiu și eventual alte propuneri privitoare la alegerile de deputați.

Ioan Nichita,
vicepreșed. clubului

CORRESPONDENȚA
„TRIBUNEI”.

Munții-apuseni, 20 Dec. v. 1891.

(Alegerea de protopop.) În fine după o vîduvie de peste trei ani — numai? — a protopresbiteratului Abrud ne vedem totuși în ajunul alegerii. Circularul comisariatului consistorial dela 12 l. c. nr. 5620 cons. plen. (922 protop.) vestesce alegerea de protopresbiter pe ziua de 30 Decemvrie v. a. c. în opidul Abrud, locul central al protopresbiteratului. Aceasta pentru credincioșii bisericii române greco-orientale a acestui tract protopresbiteral, care a gustat fructele administrării, numai spre bucurie poate servi. Nu scim, ce e drept, cine ne sînt competenții, — fiind acesta un secret al preavenerabilului consistor, — până la deschiderea concurselor prin comisariatul consistorial în ședința comitetului protopresbiteral și după aceea în plenul sinodului. Cea-ce a mai străbătut pe la urechile unora dintre deputații sinodului protopresbiteral că: cutare și cutare sînt competenții, numai din hîrtii private anticipându-și recomandările prin epistole și rugându-și de sprijin la actual alegerii, precum se vede o procedură permisă în atari cazuri, ear’ despre unii prin mijlocirea consăngenilor a eșit la iveală că ar fi competenți: posibilitatea deci nu e exclusă, că nu se vor adevăra și unii și alții la timpul sau ca petiționari la acest post cardinal în biserica noastră. Protopresbiter român greco-oriental când am accentuat, nu e chiar un lucru de clacă și nici o persoană de puțină însemnătate, dar’ apoi când dîc

protopresbiter român greco-oriental al Abrudului, atunci am dîs de trei și de patru ori mai mult. Pentru-că abstrăgînd dela acest protopresbiterat foarte delăsă, — Abrudul, reședința protopresbiterală, este un centru al Munților-Apuseni; este acest protopresbiterat un ținut cu mari suveniruri istorice naționale românesce; este acesta un mur în mijlocul căruia au să se grupeze adevăratele interese sînte și românesce, deci căpitanul regent al ac-stuia are să fie fiitorul protopresbiter, și de aceea, acest tract nu mai are lipsă numai de umplerea acestui cardinal post în mod să nu fie numai gol, fără are lipsă, și interesele intelectuale și vitale pretind, ca aici să fie ales în capul bisericii noastre române greco-orientale un bărbat distins și probat pe toate terenele; nu dar’ recomandările prin epistole ale unora, nici relațiunile de înrudire ale altora au să servească de busolă preanonarilor deputați ai sinodului electoral protopresbiteral; nu, dîr deputați, și dîc de o mie de ori nu, are să fie în prevederea fiecăruia domn deputat — după modesta mea părere — singur și numai interesul și binele acestui bun, dar’ tare delăsă popor român; are să aibă în vedere înaintarea culturală a poporului, precum și de a-l săi cu influență reprezentă în toate afacerile lui bisericesce și naționale. Nu e deajuns după părerea mea, ca un protopresbiter să scie și să se priceapă numai a afla, după care canon se poate divorța unii învîrbiți, sau în al cătelea grad de înrudire de sînge ori cuscrie se află atari nupțurienți, care vor a’ și cere dispensație spre a se pute căsători, și înrudiți fiind, dar’ nici aceea nu e deajuns la calitățile unui protopresbiter, ca cu finea fiecăruia an să scie concepa un circular către preoșimea tractuală, prin care s’o adune cu arhiva în spate la oficiul protopresbiteral pentru predarea bilanțului anual, de sine înțelegîndu-se taxa bilanțului de unde îi stă capul are să o iee cu sine, și să nu scie — Dumneșea mîe ierte — doară nici pe unde se deschide ușa bisericii și a școlăiei din cele mai multe parochii de sub jurisdicțiunea sa protopresbiterală; ba doară chiar nici aceea nu va fi deajuns, ca un protopresbiter să scie numai ține cu exactitate evidența despre câte cununii se înțemplă în fiece-care parochie pe an; câte și care preot doară ar fi prescurtat pe protopresbiter cu așa numitele țidule protopresbiterale? Nu vreau prin aceasta să dîc, că s’ar fi aflînd și de atari; departe așa ceva, vreau numai să pun la inima fiecăruia domn deputat, ca la examinarea persoanei, în care își va pune fiece-care votant încrederea, să aibă în vedere înflorirea bisericii, școlăiei și a scumpei noastre națiuni române; să aibă în vedere că încă sîngele moșilor și strămoșilor noștri, cari au luptat pentru binele și înflorirea poporului român, încă și acum se vede pe colinele acestor văi și dealuri, și se nu fie siliți acei strămoși ai noștri diu morminte a blăstăma pe strănepoții sei; să aibă în vedere mai departe, ca acelor competenți ce s’au ales să le facă binele, ear’ nici decît considerațiuni vage; și în fine să aibă în vedere spiritual ce a îndemnat pe regeneratorul bisericii noastre române greco-orientale, marelă și în veci neuitatul arhieru Andreiu, când

a pus în mîna preoșimii și a întreg poporului dreptul de a-și alege pe funcționarii sei bisericesci, prin ce a creșut, că dîndu-se dreptul de alegere poporului, acela își va avî de țință la stări alegerii singur și numai binele seu. —

Încât deci am și eu cunoștință de persoanele distinse din partea poporului român dreptcredincios pentru a alege pe capul tractului acestuia, nu ’mi-e nici permis a dubita, că doară aceia n’ar fi toți conduși numai de binele bisericii, școlăiei și prin acestea de binele poporului; ’mi-am permis totuși a accentua acestea, cu cel mai curat cuget, ca nu cumva unelirile unor agenți — poate nechemati — să fie în stare a rupe solidaritatea, care are să fie la o atare corporațiune mai sfîntă decît ori-și-ce interese particulare, și de acea dîc: „Sus să avem inimile”.

Românul adevărat și deputat al sinod. protopr. electoral.

Alba-Iulia, 22 Decemvrie v. 1891.

(Afacerea bibliotecii școlăiei gr. or. din Alba-Iulia.) În săptămîna trecută am fost amintit în mica mea corespondență, că aici se făcuse veste, că unii membrii din comitetul parochial ar fi dus biblioteca școlăiei la consistorul din Sibiu. Această veste nu numai că se susține, dar’ este fapt împlinit, căci consistorul protopresbiter avînd a da biblioteca în seamă noului învățător, a fost provocat pe comitetul parochial a face aceasta, ceea ce în restimp de o lună nu a urmat; deci a recercat oficiul magistratual a căuta, ca unde este biblioteca, nevînd epitropii a da cheia dela odaia bibliotecii.

Căpitanul orașului a eșit la fața locului și a constatat, că în bibliotecă nu se află nici o carte, căci, precum a spus înaintea căpitanului orașenesc epitropul Publi Rozor, el înuși cu ceilalți membri ai unei deputațiuni au dus acele cărți la Sibiu și le-au predat referentului școlar spre a le examina și prețui, căci ei fiind necunosători de cărți, nu știu cît sînt vrednice. Această faptă s’a înțemplat înainte cu o lună de zile. Sînt adevărate spusele acestui om, aici noi nu putem judeca, însă dacă apusele lui corăspund adevărului, atunci prostituirea unui scop cultural este în mod bătător la ochi dovedită. Este o ironie, când oameni de acestia ajung a conduce afaceri bisericesce și școlare, care nu posed nici un simț de înaintare și care tirese în țină scopuri salutare.

Onoratul public are să iee la cunoștință, că pornirea dușmănoasă contra acestei bibliotecii eșii dela acel organ al bisericii numit consistor, a cărui chemare ar fi a susține și protejea această instituție. Consistorul din Sibiu însă altmintrelea a lucrat, că în loc de a lăuda începutul unei lucrări spontane a unui bărbat zelos, s’a folosit de cele mai triviale apucături și suspiciunări în un act public de sub nr. 6279/1889 epitr. și a imputat protopresbiterului local ca o mare și rea faptă, că a conces de cumnatul lui a putut să înființeze acea bibliotecă, ba ’l-a și judecat a purta spesele tot din această cauză. Aceasta este justiția bisericească, și apoi ca pupăză pe colac

acea hotărîre, unică în felul seu, — plînc de cel mai scîrbos venin, — a dat-o în original la mîna măcelarului I. Cirlea, care conform aceluia de aci înainte ’și-a întocmit ținuta, ca să fîcă deplin așteptării de a tulbura buna ordine în parochia din Alba-Iulia.

Onor. public are să scie și aceea, că această bibliotecă s’a înființat din contribuiri benevole ale inteligenței române din loc și giur; din averea bisericii nu s’a spesat nici un crucer spre acest scop, și prin urmare s’a donat drept aceea ceea avere pe seama tinerimii, dîndu-o în administrarea bisericii numite.

Încă la anul 1888 s’a predat formal pe lîngă inventar acele cărți comitetului parochial, care era compus din alți bărbai mai pricepuți, și s’a primit cu mulțumită de către acel comitet, și apoi în continuu s’a îmbogățit cu cărți.

A venit timpul când s’au făcut algeri nouă efectuate cu ședule roșii și apoi s’a compus un comitet parochial din nisece oameni, care sînt capabili a se batjocori chiar ei pe ei făcînd fapte precum este și cea mai sus descrisă, ba care au și sustras 70 fl. dela acea bibliotecă, dîndu-și pe cametă la oameni privați.

Dacă acești oameni fac atari scandale, cum poate un consistor a se ține în legătură cu ei? Cum poate să rețină la sine o avere străină și menită pentru scop cultural? Sau cei doi saci, în care s’a dus biblioteca școlară, încă nici nu s’au desfăcut în o lună de zile, de când zac cărțile prin praful cancelarilor.

Publicul inteligent din Alba-Iulia are drept a-și reclama biblioteca înființată de dînsul și a nu concede, ca scopul propus să ’i-se eludeze într’un așa mod mîșelesc, și să ’și însemneze bine urătorii acestor păcate neiertate, că de răspundere nu vor scăpa.

Cei doi advocați, dătători de astfel de sfaturi oamenilor acestora, nu se pot lăuda cu aceste fapte și rușinea aceasta va fi ireparabilă, căci mare păcat este, când în loc de a lumina pe cei nepricepuți îi duce în rătăcire.

Acuși când vom vedea sfîrșitul acestei afaceri vom mai reveni.

Arghiv.

CRONICĂ

Mareșalul locotenent prințul Gustav de Sachsen-Weimar, după o depeșă din Viena, a murit în noaptea spre 6 c.

Alegerile în Alba-Iulia. *Prîmîm din Alba-Iulia cu data de 4 Ianuarie n. următoare rînduri:* Aici încă s’au început coteșirile pentru alegatul dietal; s’a dat o cină, la care afară de 2 Români rătăciți alți Români nu au luat parte. Aci își va ține deputatul dietal și advocat Dr. Sándor Mohay raportul către alegători. Unii se tem, că alegerea venitoare nu va mai fi așa ca în trecut, când de regulă nici că se mai prezentau alegătorii la un act așa de mare însemnătate pentru viața constituțională, de care însă sînt și cei de viață maghiară sătui până după urechi. Avem de a priveghia, ca alegătorii români să fie feriți de a se amesteca în această afacere a patrioților, și sperăm, că și cei 2—3 inși, care se îndatînează a fi codărise la toporul zdrobitor al neamului nostru, de

Bărbatul se plimba în sus și în jos prin salonul răsturnat. Ridica de jos câte o fundă desprinsă de pe vr’un fotoliu, sau câte o jucărie sfărîmată sub picioare, de care se mira, par’că nu înțelegea bine. Se isbi de câte un scaun, apoi își continuă plimbarea nervoasă agitată.

Deodată o voce slabă înecată de suspine îl opri pe loc.

— Ce să spun mamei la scrișcarea pe care ’ți-am adus-o? ... Vreau să mă duc, dîc fetei.

El tresări. Se uită lung și înduioșat la dînsa.

— Vîno, îi dîcise prîndînd-o blînd de mîna, ședî aici cu mine și spune-’mi scii tu ce-’mi serie mîmă-ta în scrisoare?

— Nu, răspunse fata.

— Ceteșce!

Ea luă scrisoarea și cetî

— „Domnule!

„Sînt doisprezece ani de când nu ne-am vîdît. Cornelia era de patru ani atunci. Singur spunea de atâtea-ori, că-’ți seamănă într’un mod uimitor, nu vei pute țîgădui nici astăzi; ea este fiica d-tale.

„Privesce-o, este ea, care îți dă această scrisoare.

„O biată femeie săracă, care cos cît e dîna în odăița mea umedă și întunecoasă, nu puteam să fac din ea o ființă strălucitoare. Uită-te la rochia ei neagră, e tristă ca și soarta ei.

„Singură am crescut-o, și cu câte sacrificii! ...

„Nu ’ți-am cerut nici-odată nimic pentru ea. Sciam, că norocul te urmărește, am stat la o parte să nu ’ți-l strîc.

„Acum însă nu mai pot. ... Sînt greu bolnavă. ... Nu mai pot lucra. ... și nu mai avem din ce trăi. ...

„Nu voiam să o las pe drumuri. ... E prea tîneră încă. Ar fi păcat. ... Ea e bună, cumințe. E copila d-tale, ai milă de ea! ... Ești bogat, ai o femeie bună, roagă-o să o primească în casa ei. Dumneșeu îi va răspîli!

„N’o lăsa, te rog, n’o lăsa să se peardă pe drumuri.

„Dumneșeu se-’ți ajute.

„Matilda C.”

Copila cuprînsă de o emoțiune fără seamîn scapă scrisoarea din mîna. Ochiul ei albastru se umplură de lacrimi.

— Tată ... dîcise cu o voce sugrumată, nu e mort dar. ... Eu am tată!

El o luă în brațe, îi acoperi fața de sărutări, și-’i vorbi dulce, mîngăitor.

Ea rămase dusă cu capul pe umărul lui. O dragoste nouă, puternică, născută într-o clipă, o ținea lipită de acel piept, de care fusese lipsită pîna acum.

Nu putea vorbi de bucurie, de sfială, numai lacrimile îi curgeau udînd barba și mustețele lui.

— Tată, tată! ... îngîna mereu, strîngînd la piept bratul lui.

Deodată însă ce isbită de o lumină, care îi arătă adevărul, se deslăcu din brațele tătâne-sau. Sări în mijlocul odăii, unde rămase un minut gînditoare, întunecată. Apoi lovindu-se cu palma peste frunte dîcise:

— Ah! sciu cum! ... Mama mea ... eu nu sînt. ... Ah, sciu ... sciu!

„De ce a plecat doamna cu copiii de aci? întrebă ea, privind în fața lui cu o serioșitate uimitoare. De ce plîngea ea și era așa de tristă? ... O, înțeleg! ... Era pentru mine! ...

Fata cădî zdrobită pe un scaun ascundîndu-și fața în mîni.

— Tată, rosti apoi cu o voce argîntie, ridicîndu-se, dragă tată, mă bucur că te-am vîdît, că trăiesci, dar’ nu aveam dreptul să viu la d-ta. Sînt copila nelegînită și e urît că am venit să tulbur liniștea casei d-tale, și fericirea aceluia, care au mai mult drept la ea. ... Eu mă duc. ... N’o să mă perd. ... Mama a fost nesocotită. ... Vreau să rămîn la ea. ... Adio tată!

Și fără-ca el să fi avut timp a o reține se repezi pe ușă afară și se perdî în întunerecul nopții.

El rămase înmărmurit.

Îl mișcase adînc energia nobilă a copilei sale, și după-ce petrecu o noapte grea, fără să închidă ochii, alta îi se hotărî, că trebuie să o regăsească cu orice preț.

Dar’ unde era să o regăsească?

Trei luni întregi nu făcu altceva decît umblă prin toate mahalalele, căutînd în toate căsuțele umede și întunecoase, pe unde ședeau cusătorese sărace; dar’ pe ea și pe mama ei nicăiri nu le găsi.

În sfîrșit trebui să renunțe dela idea asta și atunci alta începî să-l ocupe tot mai mult:

Să-’i impace nevasta, și să o apropie ear’ de dînsul.

Ea însă nu mai voia să scie de el. Nici că îl primia când se ducea la soacră-sa, din când în când, să-’și vadă copiii.

Nu mă iubesc! ... Sigur se mîngăie cu alții! Își dîce ea, și chinuri neomenoase îi rodeau sufletul. ...

Un an trecu de atunci.

Afară suflă vîntul. Zăpada cade mărîntică ca făina cernută prin sită.

Omul singuratec se scoală din fotoliul seu, unde stătuse multă vreme ca amorțit, și

se apropie de fereastră. Își razimă capul turmentat de gînduri grele de geam, și privește la stradă. Oameni plini de zăpădă și învelși în glugi trec în sus și în jos, se miră, cum de lumea mai poate umbla pe așa vreme, el, și când e senin afară, abia își duce corpul, atât e de greu!

Deodată ușa se deschide cu sgomot, și două voci ascuțite țîpă deodată:

— Tătîcule, îmi cumperi și mie un cal?

El se repede la ei, îi ia în brațe.

Sînt copiii lui.

— Ionel, Virgîlică!

Ușa se mai deschide odată. Acum în cet și fără sgomot, două femei întră în casă ținîndu-se de mîni.

El le recunoașce.

Amîndouă sînt ale lui!

Una dintre ele trece repede înainte, spre el, apoi se oprește în mijlocul odăii. Șovăiește ...

Un minut e tăcere adîncă în casă și copiii stau încrămîniți pe genunchii tatălui lor.

„Mă ierți?” îngîna ea plîngînd, și se aruncă în brațele lui.

El e zăpăcit, și ’și-ar freca ochii creșînd că visează, dacă mîinile nu ’i-ar fi prinse și dacă ar mai pute avî îndoeală de sărutările cu care îl înecă ea.

— ’Ți-am adus fata, dîcise femeia, sau mai bine ea m’a adus pe mine. ... Dar’ spune-’mi dacă mă ierți?

— Dacă te iert, Eleno, sînt fericit, fericit peste măsură, dîcise el în sfîrșit gîsîndu-și graiul, dar’ nu înțeleg cum, unde v’ăți găsit?

— Am înțeles în dîna următoare cele-ce se petrecuseră între voi, după-ce am plecat de aci, dîcise Elena. M’a mișcat resignarea

nobilă a copilei tale. Gîndul că poate rătăcesce în miserie, îmi era insuportabil. Pe când o căutai tu, o căutam și eu. Aveam remușcări, și nu mă puteam întoarce la tine cu această greutate în suflet. ...

— Înger! o întrepruse el sărutîndu-’i mîna cu căldură. Și unde ai găsit-o?

— La spital. Din întîmplare. Fratele meu medicinistul îmi povestea de o fată tîneră, orfană, care stărușce să intre ca îngrijitoare de bolnavi la spital. Și cum spunea de pîrul ei frumos și blond am bănuît, că era ea fetea cu rochia neagră și cu pletele lungi din noaptea aceea fatală pentru mine. Și nu m’am înșelat. Am dus-o apoi la mine, ca să-’i rezerv această bucurie pentru seara de Crăciun, când toate inimile sînt deschise pentru iertare și iubire. Vîno, Corneliu, ești a noastră acum, sărută pe tatăl tîu!

Fetea se apropie.

— Bre, îi dîcise el cu blîndețe, pe când o săruta pe amîndoi obraji, unde fugiseși? Și ce ai căutat tu la spital?

— M’am dus aîntîu la mama. Dar’ ea nu mai era acasă. Am audît că intrase la spital. M’am dus și eu acolo. ... Nu eram oare datoare să fiu lîngă ea pe când muria? dîcise copila cu glasul de înger, pe când se sîlia să înecă lacrimile care-’i năpădiseră ochii-albaștri.

— Mă primesci pe mine în locul ei? dîcise Elena.

Amîndouă se îmbrășosară plîngînd. ...

— Vînă acum se facem pomul, căci copiii, nu audî cum țîpă.

Vîne îngerul! Vîne! A venit!

Th. Costan.

De 200.000 fl. La „Coroana ung.” Viena, V/I. Marfă de vândut.

Cu prețul jumătate.

Ori-cine va înțelege, că iarna colosal de grea din 1890 și 1891 a reclamat în toate straturile populației jertfe și încordări mari, ear' urmările se observă în fabricile mai mari, astfel că produsele lor s'au sporit peste măsură, vinderea este foarte minimală, așa că lucrările ar trebui necondiționat sistate, dacă nu se face la timp desfacerea abundanță a mărfurilor. Din acest motiv sunt împuternicit să ofer cu prețul jumătate produsele mai multor fabrici, care sunt grămadite în magazinurile și depozitele din Viena.

Convingeți-Vă printr-o mică comandă de probă, succesul e sigur și rentabil.

Colosal de ieftin, bun și durabil.

1600 bucăți de pantaloni de iarnă

gata, durabili în diverse mostre, eleganți și fini, pe care i-am primit în loc de plată, sunt silit, câtă vreme mai ține proviziunea, să-i vând în detal sau în gros cu următoarele prețuri fabuloase:

Sorta I-a din stoffe de modă gătită.	fl. 1.90
Sorta II-a din stoffe de Bräun	fl. 3.—
Sorta III-a din stoffe de lână de oaie	fl. 4.50

Toți pantalonii sunt gătiți după cel mai nou jurnal din stoffe tari de iarnă și elegant. La comanda din afară e drept măsură suficientă lungimea pasului și cuprinsul pântecului.

Numai fl. 6.50

un rînd de haine bărbătesci

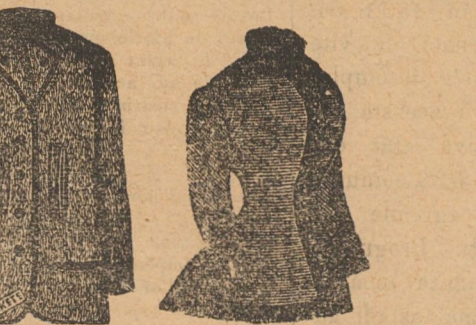
modern, elegant, splendid, de toamnă și de iarnă, din materii de toamnă și de iarnă din Bräun, în ori-ce mărime și în ori-ce culoare, așadar laolaltă

1 par. pantalonii, 1 giletă, 1 roc.

I. calitate	II. calitate
Un rînd întreg	fl. 8.50
fl. 6.50	III. calitate
	fl. 10.50

Drept măsură e suficient să se arete la comanda lungimea pantalonilor, cuprinsul pieptului și lungimea mânecelor, precum și colorarea dorită a vestimentelor. Mustre nu se pot trimite, deoarece se află numai rînduri întregi.

Aceleși vestimente pentru băieți după măsură de la 6—13 ani, fiecare calitate cu fl. 2 mai ieftin.

Numai fl. 5

rocuri de pousse

elegante, gata, călduroase, cuprins, din cel mai bun pousse stirian, pentru ori-ce măsură, în ori-ce mărime, în toate colorile, de toamnă și de iarnă.

Sortă mai fină fl. 6.—

Din Cheviott fl. 3.—

Numai fl. 1.65

bucata de toale de cai, se vînd de minune ieftin din cauza desființării fabricii de toale — Cine își cruță caii, să-i cumpere aceste renumite

Toale de cai, care nici-odată nu se mai pot căpăta așa de bune, de mari, de groase, de călduroase și de ieftine.

Grupul nr. 5.

10 daruri prețioase.

Numai fl. 2.—

1 orologiu de bronz, care merge bine, regulat, 1 sipcă de țigarette de spumă de mare, 1 țigaretă de țigarette, țesătură de artă, 1 aparat de foc veclnic, 1 cravată de mătășă și atlas, 1 ac de cravată cu petri, 1 creion de nickel cu penă, 1 briceagă și scobitoare de dinți, 1 inel cu petri, 1 suvenir de Viena ca obiect de lux.

Toate 10 dărate laolaltă costă fl. 2.

fl. 1. Fiecare articol fl. 1.

1 orologiu de bronz ce merge regulat, cu garanță 1 fl.	1 lanț de orologiu din aur artificial cu acățătoare 1 fl.	1 inel din aur-doncle cu petri 1 fl.	1 medalion din aur artificial, cu petri 1 fl.	1 brățar dela expoziția din Paris 1 fl.	1 medalion de inimă din argint veritabil, probat 1 fl.
1 Cusmă de iarnă din peluș de Persia, cu vată călduroasă 1 fl.	1 pălărie bărbăt. din păsă moale foarte țitoare 1 fl.	4 cravate bărbăt. fiecare în altă formă și culoare, foarte fine 1 fl.	1 păreche mănuși călduroase pentru iarnă, din lână 1 fl.	1 jachetă de lână pentru dame și bărbăți 1 fl.	1 păreche pantalonii de lână (sistem Jäger) pentru domni 1 fl.
1 cămașă bărbătească, foarte fin gătită, albă ori colorată 1 fl.	1 par. ismene bărb. din pânză de casă bine lucrate 1 fl.	6 par. ciorapi bărb. într-o culoare sau cu vîrghi frumoase 1 fl.	3 par. ciorapi fem. într-o culoare sau cu vîrghi frumoase 1 fl.	1 corsetă cuirasată, fason parisian, foarte durabilă 1 fl.	12 batiste, cu margini colorate, chivite 1 fl.
1 cămașă femeiască din șifon ori în cu broderii 1 fl.	1 corsetă de noapte din șifon cu broderie fină 1 fl.	1 par. ismene fem. din șifon, cu broderie fină 1 fl.	1 sucnă călduroasă, cu broderie 1 fl.	3 sorturi de casă, mostre frumoase și moderne, veritabile de spelat. 1 fl.	1 sort de lister, calitate bună, caro, chivit, 1/4 de mare 1 fl.
1 jachetă de dame din creton francez lucrată 1 fl.	1 haină de iarnă gata pentru copii dela 1—3 ani 1 fl.	1 covor de pat din stofă de jute desen frumos 1 fl.	1 cerceaf de tot mare și gată 1 fl.	6 merindare de in, mari și tari 1 fl.	6 ștergare, calitate bună, caro, chivite 1 fl.
1 față de masă bună damast alb ori colorată 1 fl.	6 serviette pe deplin de mari, albe ori colorate 1 fl.	1 năframă de mătășă 1 cot de mare și în ori-ce culoare 1 fl.	3 batiste de mătășă de Lyon, în mai multe culori 1 fl.	1 eventail cu zugrăvire artistică, foarte frumos 1 fl.	1 năframă mare călduroasă pentru dame, 1/4 de mare 1 fl.
1 pipă din spumă de mare artificială 1 fl.	1 sipcă de țigaretă spumă de mare veritabilă cu chichilibar 1 fl.	1 pipă pentru burghezi, spumă de mare artificială cu vergea cu tot 1 fl.	1 aparat de foc, aprinde însuși cu țeștea fulgerului 1 fl.	1 portmoneu tot din pele cu incheietoare 1 fl.	1 portmoneu pentru bani și documente 1 fl.
1 lămpășă cu o lumină intensivă 1 fl.	1 șatula de cusut de mătășă cu scule de cusut 1 fl.	1 album pentru fotografii, foarte fin 1 fl.	1 briciag cu 4 țășuri, cu aparat pentru scoaterea dopurilor. 1 fl.	1 crucifix din metal topit, nu se poate sparge 1 fl.	1 oglindă de părete 3 cm. de mare, în cadru de nuc 1 fl.
6 linguri de supă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	6 furculițe franc. din argint de Phönix veritabil 1 fl.	3 cuțite de masă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	12 lingurițe de cafea din argint de Phönix veritabil 1 fl.	1 lingură mare de supă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	2 feșnice de salon argintărie fină, formă frumoasă 1 fl.
1 țitoare de zăhar splendid argintărită și fină 1 fl.	1 moară de cafea cea mai bună construcție, durabilă 1 fl.	6 tase de cafea calitate bună neperitoare 1 fl.	1 împărat și împărăteasa, 2 frumoase figuri de decoratiune 1 fl.	3 broșuri de dame în mostre deosebite 1 fl.	1 bričin, tăis englez veritabil, foarte ascuțit 1 fl.

Numai fl. 4.50
Concert-Armonica,
excellent acordată și fină
cu 12 clape, cu bas, pe care se pot cânta toate piesele din lume. Cel mai splendid instrument musical, traim și frumos lucrat,
numai fl. 4.50.

Grupul nr. 2.
136 recuise de scris.
Numai fl. 1.—
1 casetă elegantă conține următoarele:
50 coale hârtie de epistolă fină, octav.
50 plicuri bune ce se potrivește la hârtie.
3 condeie de penă franceze durabile dimpreună cu capsule.
3 excelențe creioane Hardmuth.
24 pene de scris într-o cutie.
1 frumos notes legat în lack.
1 coală hârtie sugătoare rosa.
1 lineal de lemn de cedru cu centimetru.
2 lenișoare și gumă.

Numai fl. 3
Un serviciu de masă,
excellent complet,
consistă din 30 de piese.
6 bucăți linguri de argint „Phönix”.
6 „cuțite trainice.
6 „furculițe de același fel.
6 „lingurițe de argint „Phönix”.
6 „scăunele de cristal.
Toate 30 piesele laolaltă
numai fl. 3.

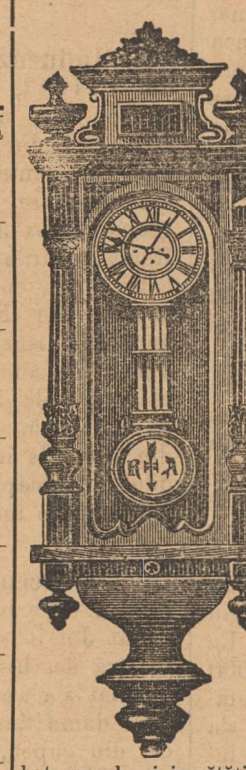
Oglindă de părete
în cadru de aur fin
fl. 1.90.
pro bucată, câtă vreme ține proviziunea. Aceste oglinzi ce arată foarte frumos, limpede și luminoase sînt în cadre de aur splendid aurite și decorate cu arabesce, circa 55 centimetri de înalțe și 40 centimetri de late, o decorație pentru ori-ce locuință, de aceea nimeni să nu întărdie a comanda cât mai în grabă. Mai departe se află și oglinzi mai mari, 67 centimetri de lungi și 47 centimetri de late, a fl. 4.65.

Fiecare se-și cruțe plumănilor
și se-și cumpere
pentru fl. 1.50
8 bucăți recuise de fumat:
1 pipă de lemn cu scurgere,
1 verge fină potrivită la ea,
1 jălcău de pele fin,
1 aparat de foc de buzunar, calitate neruinabilă,
1 țigaretă de țigaretă,
1 sipcă de țigaretă igienică, spumă de mare,
1 excelență pipă de casă scurtă
1 vergea pe potrivă.
Toate împreună fl. 1.50.

1 bucată, 30 coți pânză de munte fl. 5.50.	1 bucată, 30 coți șifon fl. 5.50.	1/2 duzină batiste albe de in veritabil 90 cr.	1 garnitură de cafea colorată, 1 față de masă, 6 serviette fl. 2.25.
1 bucată, 30 coți gradual bun de atlas fl. 6.50.	1 rînd de haine de pat colorate fl. 6.50.	6 bucăți cerceafuri nechivite, 3 coți de lungi 2 coți de laie fl. 3.50.	1 duzină ștergare de in, Damast fl. 2.50.
1 bucată, 30 coți barehet alb fl. 6.50.	1 duzină batiste de in, cu marginea colorată fl. 2.25.	1 garnitură de bouret, din cea mai fină materie de bouret fl. 10.—	1 rest de covor 6 metri fl. 2.—

2 fl. bucata.
În toată lumea nu există ceva mai bun, mai plăcut și mai comod decît aceste renumite
cămăși de flanel
care sînt cele mai noue și au 3 însușiri: ele servesc ca submănușă, cămașă și totodată ca giletă și fiind umplute la grunzi și piept cu chindisuri de mătășă sau atlas, sînt extraordinar de bune și calde.
I. calitate fl. 2.—
II. sortă „ 2.50
III. fine „ 3.—

1000 bucăți
cușme rusesco
Ignatieff
din astrahan imit., fin încrețit, captușite călduros cu vată, trebuie să le vînd cât mai în grabă și le dau cu duzină a fl. 11.— sau singuratec cu
fl. 1 pro bucată.

A se trage odată în 14 zile.

1 metru de înalț.

Numai fl. 7.85

costă un orologiu cu pendulă

splendid ajustat

cu garanță de 5 ani.

Aceste oroloage cu pendule sînt în dulapuri de lemn de nuc gothice bogat sculptate, circa 1 metru de lungi, 35 centim. late, montate, cu sticlă, au un ornament cu poliură fin ce se poate îndepărta și au un mecanism aproape neruinabil. Cheia cu care se trage orologul e dublă, mecanismul, acurat regulat pe secunde, așa că un asemenea orologiu cu pendulă, neîntrecut în ce privește mersul excelent, e cea mai frumoasă și bizuită mobilă. Lada pentru pachetare se scootese în 70 cr.

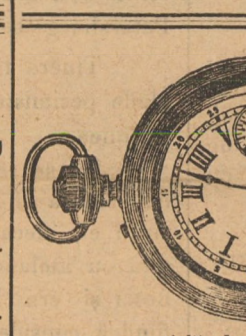
Aceleși orologiu cu pendulă, în carton mai fin, care se trage tot la 14 zile și bate oarele și jumătățile de oară, costă numai fl. 12.

Deșteaptă-te!

Numai fl. 3.50

costă un orologiu de deșteptare bine regulat, executat conform desenului, în dulap splendid de nickel, cu arătător de secunde și cu un clopot deșteptător ce sună foarte frumos, durabil lucrat, umblă și deșteaptă foarte punctual; e netăgăduit cel mai frumos și ieftin orologiu. Prețul scăzut numai fl. 3.50.

Oroloage de buzunar

regulate precis, recunoscut ca de cea mai excelentă calitate, cu mecanism-remontoir veritabil, neperitor, de argint, metal lustruit, precum și de argint probat de 13 loți, admirabil lucru, foarte frumos

gravate, cu sticlă de cristal, cu aparat de secunde și arătătoare, toate se trag la mîner fără cheie și ajustate splendid cu toate inovațiile tehnice moderne de artă orologeriei, regulate precis foarte punctual, se capătă în 4 sorte.

Numai fl. 5

costă un orologiu de buzunar-remontoir de argint-nickel, fără cheie, cu arătător de secunde bine regulat, sticlă plană și instrument de arătare mecanic. Mai departe același orologiu remontoir de argint veritabil de 13 carate fl. 8.50.

I. sortă în nickel.	II. sortă	III. sortă
orologiu-remontoir cu capac dublu, cooperi elastic fl. 6.	orologiu-remontoir de argint veritabil prob. prin ofic. c. r. fl. 8.	orologiu-remontoir anker cu capac dublu de argint veritabil pe 15 rubine. bogat gravate fl. 12, pentru dame fl. 10.

Lanțuri de orologiu elegante, aurite, cu acățătoare fl. 1. Elegante lanțuri de orologiu aurite fașon de panzer fl. 1.

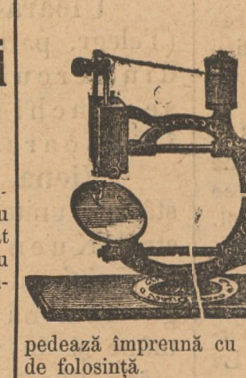
Lanțuri pentru orologiu de argint curat, probate de oficiul c. r. de monete, cu acățătoare fine și curat de argint, medalion sau cheie

I. calitate	II. calitate	III. calitate
argint curat fl. 2.85.	tărie mijlocie fl. 4.	sorta cea mai grea fl. 5.

Mașină de cusut pentru familii

pe cea mai nouă construcție costă, în loc de 15 fl. acuma numai

fl. 5.50.

Garantez pentru excelența prestare și pentru împunsătura frumoasă și regulată a acestei mașini de mână. Lucrează iute, frumos și tare, aproape ca ori-și-care mașină mare, coase toate materiile fără excepție, fie fine ori dure, face după plac împunsături mari, mijlocii ori de tot mic, este după cele mai noue experiențe mecanice — tehnice durabil construită din cel mai bun material și se expedează împreună cu toate recuisele ce-i aparțin și cu instrucțiunea de folosință.

Fiecare comandă, fie ori-cît de mică, se va trimite sub controlă îngrijită prelungă rambursă postală. — Tot ce nu corăspunde se primesce momentan îndărăt, se schimbă și se retrimite banii. — Comandele sînt de a se adresa:

FEKETE'S Lieferungs-Magazine internationaler Waaren,
zur „ung. Krone“, WIEN, 5. Bezirk, Rüdigerasse Nr. 113 = Nr. 113.